

PAHAYAGAN NG PARTIDO KOMUNISTA NG PILIPINAS
PINAPATNUBAYAN NG
MARXISMO-LENINISMO-MAOISMO

Bayan

Espesyal na isyu

Marso 29, 2001

Sagpangin ang bawat pagkakataon, isulong ang digmang bayan

Ni Armando Liwanag
Tagapangulo, Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas

Sa ika-32 anibersaryo ng pagkakatatag ng Partido komunista ng Pilipinas sa Bagong Hukbong Bayan, nagpupugay tayo sa mga Pulang kumander at mandirigma at binabati sila sa mga tagumpay na kanilang naipagwagi sa kasaysayan at sa kasalukuyan sa pamamagitan ng masikha na pakikibaka at di makasariling pagpapakasakit.

Igawad natin ang pinakamataas na parangal sa ating mga rebolusyonaryong martir at bayani. Inspirasyon natin sila upang makibaka nang higit pang determinado at higit pang masigasig kaysa alinmang panahon sa nakaraan para sa rebolusyonaryong mithiin ng pambansang kalayaan at demokrasya.

Ang Bagong Hukbong Bayan ang pangunahing organisasyon upang ipatupad ang prinsipal na anyo ng rebolusyonaryong pakikibaka, ang armadong pakikibaka. Sa paraang ito lamang natin maibabagsak ang kapangyarihang pang-estado ng mga mapagsamantalang uri at maitatatag ang demokratikong kapangyarihan ng mamamayan.

Mula nang ito'y itatag noong Marso 29, 1969, nagkamit ang BHB ng maalingawngaw na mga tagumpay sa pamumuno ng Partido, na ginagabayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Naisulong nito ang bagong-demokratikong rebolusyon ng proletaryado at mamamayang Pilipino sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa

Kumikilos ngayon ang BHB sa mahigit 100 larangang gerilya sa napakalaking mayorya ng mga prubinsya sa bansa. Mayroon itong libu-libong Pulang mandirigma na pinalalakas pa ng higit na malaking bilang ng mga milisya at yunit sa pagtatanggol-sa-sarili sa libu-libong baryo. Lahat ng ito ay humahango ng lakas mula sa milyun-milyong mamamayan.

www.angbayan.org • editors@angbayan.org

Inilalathala ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas

naghaharing sistema ng malalaking kumprador at mga panginoong maylupa na dominado ng US.

Mula noong Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, naituwid ng BHB ang malulubhang pagkakamaling “Kaliwa” at Kanang oportunismo. Bunga nito, nakonsolida at napalawak nito ang rebolusyonaryong hanay at baseng masa at nabigwasan ng nakamamatay na mga dagok ang kaaway.

Kumikilos ngayon ang BHB sa mahigit 100 larangang gerilya sa napakalaking mayorya ng mga prubinsya sa bansa. Mayroon itong libu-libong Pulang mandirigma na pinalalakas pa ng higit na malaking bilang ng mga milisya at yunit sa pagtatanggol-sa-sarili sa libu-libong baryo. Lahat ng ito ay humahango ng lakas mula sa milyun-milyong mamamayan.

Sa pagtahak sa estratehikong linya ng matagalang digmang bayan at yugtu-yugtong pag-iipon ng lakas, inilulunsad ng BHB ang pakikidigmang gerilya batay sa papalawak at papalalim na baseng masa sa kasalukuyang yugto ng estratehikong dependensya. Isinasanib nito ang armadong pakikibaka sa reporma sa lupa at pagbubuo ng baseng masa.

Nasa pusisyon ang BHB na ibayo pang lumakas sa gitna ng papalalang krisis ng lokal na naghaharing sistema at ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Mataas ang antas ng rebolusyonaryong kamalayan ng mga proletaryong rebolusyonaryo, mga Pulang kumander at mandirigma at subok na at napanday sa mga labanan at puspusang paggawa. Kung gayon, magagawa nila, na samantalain ang mga paborableng obhetibong kundisyon para sa armadong rebolusyon.

1 ANG TAGUMPAY NG MAMAMAYAN LABAN SA REHIMENG ESTRADA

Nalulugod ang sambayanang Pilipino at ang mga rebolusyonaryong pwersa sa pagpabagsak kay Estrada at sa kanyang naghaharing pangkatin. Ito’y isang maningning na tagumpay. Ipinakikita nito ang kapangyarihan ng mamamayan upang ihiwalay at gapiin ang isang korap at mapanupil na rehimeng sunud-sunuran sa imperyalismong US.

Tiyak ang Partido sa tagumpay na ito nang ipanawagan nito noong ika-32 anibersaryo ng kanyang muling pagkakatatag na, “Pakilusin ang malawak na masa upang bigwasan ng pamatay

na dagok ang rehimeng Estrada!” Mula Oktubre ng nakaraang taon, lubusan nang nahiwalay at nasa proseso na ng mabilis na disintegrasyon ang rehimen.

Resulta ito ng matatag at militanteng pakikibaka ng sambayanan at ng malawak na nagkakaisang prente laban sa rehimen. Nag-alsa ang malawak na masa ng sambayanan laban sa pangangayupapa ng rehimen sa imperyalismong US at laban sa kanyang sukdulang korupsiyon at panunupil.

Ang ligal na demokratikong kilusang masa ay malaon nang nagpupunyagi mula’t sapul pa laban sa rehimeng Estrada na nasa mando ng US. Sa kalaunan, nakapagpakilos ito ng 1.8 milyong mamamayan sa Edsa, ng milyun-milyon sa buong bansa at ng 75,000 na nagmartsa at sumalikop sa palasyo ng presidente upang pwersahin si Estrada na lisanin na ang kanyang trono. Mga kabataan ang higit na nakararami sa kanila.

Ang panawagan para kubkubin ng di bababa sa isang milyong katao ang palasyo ay naging epektibo sa pagbasag sa pagtatapang-tapangan ni Estrada. Nang makita niya ang puu-puong libong kataong bumalewala sa panawagan ng mga reaksiyunaryo na iwasan ang palasyo, bahag ang buntot na nagmamadaling nilisan ni Estrada ang palasyo. Kung sinubukan niyang manatili nang isa pang araw, direkta sana siyang nakubkob ng mahigit isang milyong katao at malamang na naaresto.

Tuluyan siyang nawala sa kapangyarihan noong Enero 20, 2001, apat na araw pagkatapos papagningasin ng maka-Estradang mayorya sa Senado ang napakatinding indignasyong publiko nang ito ay bumoto laban sa pagbubukas ng ikalawang sobrang naglalaman ng kanyang mga sikretong *bank account*. Pero mas maaga pa sana noong Disyembre, maaaring naalis na si Estrada sa kapangyarihan kung ang mga pwersa ng pambansa-demokratikong kilusan ay nagkaroon lamang ng mga rekursong

**Tiyak ang
Partido sa
tagumpay na ito
nang
ipanawagan nito
noong ika-32
anibersaryo ng
kanyang muling
pagkakatatag
na, “pakilusin
ang malawak na
masa upang
bigwasan ng
pamatay na
dagok ang
rehimeng
Estrada!”**

upang mapakilos ang isang malaking bag-as ng organisadong masa mula sa Metro Manila, Gitnang Luzon at Timog Katagalugan na papalibot sa palasyo ng presidente.

Ang proseso ng pagbabagsak kay Estrada ay binuo di lamang ng mga pamamaraang pampulitika at pang-organisasyon gaya ng paglalabas ng mga pahayag na pampulitika, pagdaraos ng mga pulong na paparurok sa malalaking mobilisasyon, pagmamartsa sa mga lugar ng pagtitipon at pagbigkas ng mga talumpati. Malaki ang iniambag ng mga grupong pangkultura sa pamamagitan ng paglikha ng mga awitin, musikang banda, teatrong pagtatanghal sa lansangan at entablado, mga karikatura at miyural upang maiangat ang kamulatan at panlabang diwa ng mamamayan.

Nagamit ang luma at bagong pamamaraan ng komunikasyon. Nagtrabaho nang obertaym ang mga imprenta at makinang pang-*photocopy*. Araw-araw na nakatutok ang atensyon ng puu-puong milyong mamamayan sa mga brodka sa radyo at telebisyon na nagkokober sa mga isyu at pangyayaring may kaugnayan sa kilusan para patalsikin si Estrada. Ilang buwang inilaan ng isang istasyon sa radyo ang sarili sa pagbobrodka ng mga pahayag at awiting anti-Estrada. Mabilisang pinalaganap ng pag-*text* sa *cellphone* ang mga islogan at birong satirikal. Umabot sa publiko sa bansa at daigdig ang mga debelopment sa kilusang anti-Estrada sa pamamagitan ng *e-mail*, pahayagan sa mga *website* at *webcast*.

Naging puspusan ang kampanya para ihwalay si Estrada. Ang mga progresibong taong-simbahan ay naghatid ng mensaheng anti-Estrada sa kanilang mga sermon at liturhiya. Ninyutralis nila ang El Shaddai bilang pangunahing tagahakot ng tao ni Estrada. Blinokeyo at piniket ng taumbayan ang mga mansyon ng kanyang mga kerida, mga upisina ng kumpanya at bangkong kroni at ang mga bahay ng kanyang mga sagadsaring pampulitikang kroni. Ang pinakamatatalik na mga kaibigan niyang karamay lamang sa sarap ay nagsibaligtad nang di makayanan ang init ng mga protestang masa.

Sa simula pa lamang ng kanyang rehimen, inani na ni Estrada ang poot ng mamamayan

sa pagpaparangya niya ng pagtataguyod sa kinamumuhang mga Marcos at sa pinakamalalaking kroni ni Marcos, at sa pagpapayaman niya sa sarili at sa kanyang mga asawa sa pamamagitan ng mga pondong publiko at suhol mula sa mga sindikatong kriminal. Walang pakundangang nilapastangan niya ang pambansang soberanya at teritoryal na integridad sa pamamagitan ng ratipikasyon ng Visiting Forces Agreement.

Tinangka niya ngunit nabigo siyang maamayenda ang 1987 konstitusyon ng GRP at itinulak niya ang lehislyasyon upang ibayo pang maibenta sa mga monopolyong dayuhan ang soberanya sa ekonomya at pambansang patrimonya. Pinahintulutan niya ang mga kumpanya ng langis at iba pang dayuhang monopolyong kumpanya para mambusabos sa mamamayan.

Ang kasuklam-suklam na mga katangian ng bumagsak na rehimen ay palatandaan lahat ng kabulukan ng buong naghaharing sistema. Habang nagpipyesta si Estrada sa dambong ng kapangyarihan, ay bulnerable siya sa aktwal, na maibagsak bunga ng ibayong paglala ng krisis ng sistema, ng lalong pag-igting ng mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo at pagdaluyong ng rebolusyonaryong kilusang masa.

Pinaglingkuran ni Estrada ang mga interes ng imperyalismong US at binigyan naman siya ng laya sa korupsiyon at kronismo. Subalit naiguhit na ang kanyang kapalaran at naikahon na siya ng neoliberal na dogma ng globalisasyon ng “malayang pamilihan” at ng mabilis na umuunting mga rekursu. Pinadapa ang ekonomya ng pagkakamal ng mga imperyalistang kumpanya at bangko ng super-tubo, paglala ng lokal na pag-sasamantala at pang-aapi, burukratikong korupsiyon,

Habang nagpipyesta si Estrada sa dambong ng kapangyarihan, ay bulnerable siya sa aktwal, na maibagsak bunga ng ibayong paglala ng krisis ng sistema, ng lalong pag-igting ng mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo at pagdaluyong ng rebolusyonaryong kilusang masa.

at papalaking depisit sa badyet at kalakalan at lokal at dayuhang utang ng estado.

Pagkatapos ng 20 taong walang-habas na dayuhang pangungutang ng rehimeng Marcos sa dikta ng patakarang Keynesian ng IMF at World Bank para sa obras publikas at produksyon ng hilaw na materyales para sa eksport, naipailalim ang Pilipinas sa mas mapandambong na dikta ng patakarang “malayang pamilihan” ng IMF at WTO.

Ang rehimeng Aquino ang naglatag ng daan para sa liberalisasyon, pribatisasyon at deregulasyon at nang-abuso sa lokal na pangungutang publiko. Itinodo naman ng rehimeng Ramos ang paglikha ng artipisyal na paglago sa pamamagitan ng mga mala-manupakturang may mababang-halagang-dagdag at ng pribadong konstruksyon na tinustusan, sa pamamagitan ng walang kasimbilis na pagpasok ng mga lokal at dayuhang utang hanggang ang bula ng mga “umuusbong na ekonomya” ay pumutok sa Pilipinas at sa buong Southeast Asia noong 1997.

Nang umupo sa kapangyarihan si Estrada noong 1998, nabangkarote na ng mga nakaraang rehimen ang ekonomya at ibayo pa itong lumubog sa pagkaatrasadong malapyudal. Ang ilusyon ng “matataas” na tantos ng paglago sa panahon ng rehimeng Marcos at Ramos ay

**Wastong
itinaguyod ng
Partido ang linya
ng malawak na
nagkaisang prente
upang pukawin at
pakilusin sa
pinakamaagang
posibleng
panahon ang
pinakamalawak na
posibleng hanay
ng mga pwersa
laban sa
pinakamakikitid na
target.**

sinalamangka sa pamamagitan ng paspasang dayuhang pangungutang at sobrang konsumo ng mga naghaharing uri. Ang bulnerabilidad sa pulitika ni Estrada, bunga ng lumalalang sosyo-ekonomikong krisis, ay pina-lubha pa ng walang-kahihiyang kasibaan ng kanyang pangkatin.

Malaking biro na sa simula pa lamang ang kanyang demagohiyang populistang maka-mahirap. Hindi man lamang siya makapagkunwang para sa pambansang kaunlarang indus-

triyal, reporma sa lupa at pagpapabuti ng kabuhayan ng mamamayan. Pinagbawalan siya ng kanyang mga imperyalistang amo na magsalita laban sa dogma ng “malayang pamilihan”. Kaya, ang kanyang programang “pangkaunlaran” ay kinatampukan ng pandarambong sa ekonomya, pagtataguyod ng sugal at pagtatayo ng mga mansyon para sa marami niyang pamilya.

Inianak ng krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ang sosyo-ekonomikong krisis ng lokal na naghaharing sistema. Inianak naman nitong huli ang krisis pampulitika at pinaigting nang higit kailanman sa nakaraan ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo. Sa gitna ng sosyo-ekonomiko at pampulitikang krisis, mas tumingkad ang korapsyon ng naghaharing pangkating Estrada.

Sa katunayan, kinahiligang monopolisahan ng naghaharing pangkatin ang dambong ng kapangyarihan laban sa ibang seksyon ng mga mapagsamantalang uri. Binawi ng mga padrino na malalaking burges kumprador ng mga burukarata kapitalista ang kanilang mga sekwestradong ari-arian, nilooban ang pananalaping publiko at mga pondong pensyon, kinopo ang mga kontrata ng estado, nagsagawa ng teknikal na ismagling at umiwas sa mga buwis.

Sa militar at pulisya, pinaboran sa pinakaiskandalosong pamamaraan ang isang maliit na pangkatin ng mga upisyal na pulis na nasa isang presidensyal na *task force* sa pamamagitan ng malaking pondo sa paniktik at oportunidad para sa kriminal na pagpapayaman. Dapat sana, ang tungkulin nila ay bakahin ang organisadong krimen ngunit ang ginawa nila’y patakbuhan o kunsintihin ang mga sindikatong kriminal na sangkot sa sugal, pagtutulak ng droga, *kidnap-for-ransom*, ismagling, prostitusyon at iba pang bisyo.

Walang hanggan ang personal na kasibaan ni Estrada. Inoobliga niya ang kanyang mga kroni na bigyan siya ng paunang kabayaran sa malalaking kikkak na higit na mas malaki kaysa sa kanyang “makatarungang bahagi” sa dambong sa distribusyon ng *pork barrel*, kontrata ng estado sa pamimili, pagsasanib ng mga korporasyon na gumagamit ng pondong pensyon, pandaraya

sa *stock market* at iligal na sugal sa numero (hweteng) at iba pang kriminal na operasyon.

Panahon na lamang ang kailangan bago ang isang kroni o kabarkada ay makaramdam ng panganib o pagkaagrabyado upang labanan at ipagkanulo siya. At siya ngang ginawa ni Gubernador Luis Singson, isa sa kabilang sa pinakamalapit na sirkulo niya ng mga kroni. Mula sa kailaliman ng kanyang sakim na paghahari, nabulatlat si Estrada. Tumungo ang indignasyong publiko sa mabilis na disintegrasyon ng kanyang naghaharing pangkatin. Naging posible ang pag-*impeach* sa kanya ng Mababang Kapulungan ng Kongreso at paglilitis sa kanya ng Senado.

Mapayapa, militante at dambuhalang mga aksyong masa ang nagpabagsak sa rehimen sa napakaikling panahon dahil nagtagumpay ang linya ng malawak na nagkakaisang prente na pagkaisahin ang iba't ibang pwersang pampulitika ng Kaliwa, gitna at anti-Estradang Kanan para ikonsentra ang atake kay Estrada. Lahat sila'y nagkasundo at kumilos upang igiit ang pagpapataksik sa kanya o di kaya'y pagbibitiw. Ang tuluy-tuloy na protestang masa ng pambansa-demokratikong kilusan ang nagbigay ng matibay na pundasyon sa malawak na nagkakaisang prente.

Kabilang sa mga patriyotiko at progresibong pwersa ng Kaliwa at Gitna ang Erap Resign Movement, Bayan, Bayan Muna, Kilusang Mayo Uno, Kilusang Magbubukid ng Pilipinas, Pamalakaya, Migrante, Gabriela, Erap Resign Youth Movement, Anakbayan, League of Filipino Students, National Union of Students of the Philippines, College Editors' Guild of the Philippines, CONTEND, ACT, Karapatan, Promotion of Church People's Response, Kairos, OUSTER, Health Alliance for Democracy, Concerned Artists of the Philippines, ProGay at marami pang ibang organisasyon ng masang anakpawis at ng petiburgesyang lunsod. Sa maraming bansa, pinangunahan ng Bayan International at Migrante International ang malawak na organisasyon ng mga Pilipino sa ibayong dagat sa ilalim ng bandila ng Erap Resign Movement.

Kabilang sa mga reaksyunaryong pwersang anti-Estrada ang mataas na hirarkiya ng Katoliko at iba pang simbahan, ang Makati Business Club at iba pang mga organisasyon sa negosyo, KOMPIL II (isang maliit na grupong sumasakay sa pangalan ni Cardinal Sin at dating presidente Aquino), ang Council for Philippine Affairs (konektado kay Jose Cojuangco Jr.), Ang People's Consultative Assembly (konektado kay dating presidente Ramos), ang Federation of Retired Commissioned and Enlisted Soldiers (kahanay din ni Ramos), Kangkong Brigade (mga anti-Estradang lokal na upisyal sa Metro Manila, timog katagalugan at gitnang luzon) at ang United Opposition, isang pansamantalang kumbinasyon ng mga partido pulitikal gaya ng Reporma, Promdi at LAKAS-NUCD na itinayo ng noo'y bise presidente Macapagal-Arroyo upang ipakita na mayroon siyang baseng naasandigan.

Nagsagawa ng lihim na pagkilos sa hanay ng mga upisyal na militar at pulis upang pabaligtarin sila laban kay Estrada at sa ilang sagadsaring loyalistang pinamumunuan ni Gen. Panfilo Lacson. Trinabaho naman ng mga susing personalidad ng maka-Kanang anti-Estrada ang mga upisyal sa pinakamataas na antas. Gayundin ang ginawa ng mga susing aktibista ng mga pwersang Gitna at Kaliwa sa mga upisyal sa lahat ng antas, laluna iyong nasa gitna at mababang antas. Hinimok ang mga upisyal na iatras ang suporta kay Estrada, igalang ang karapatan sa pagtitipon ng mamamayan at huwag ilagay sa sariling kamay ang pag-agaw sa kapangyarihan.

Nagpasya ang US at mga multilateral na ahensyang kontrolado ng US gaya ng IMF at World Bank, tulad noong naibagsak si Marcos, na bitiw na si Estrada na tila isang nakakapasong bagay sa harap ng malawak na nagkakaisang prente laban sa kanya. Noong Oktubre 2000, ang

**Upang
maiwasang
mahulog sa
patibong ng
Kanang
oportunismo,
minantine ng mga
pwersa ng
pambansa-
demokratikong
kilusan ang
kanilang
kasarinlan at
inisyatiba.**

ilang heneral ay pinatawag ng US sa Washington para pagpulungan ang pagharap sa krisis at pinabatid na hindi aatakehin ng mga pwersang militar at pulis ang mga mapayapang aksyong masa. Nagbigay ng payo ang US kay bise presidente Macapagal-Arroyo na magbitiw na sa gabinete ni Estrada.

Maingay na pinulaan ng IMF ang kawalang-kakayahan ni Estrada na mangulekta ng mas

**Walang panlabang
yunit ng BHB ang
direktang
nakisangkot sa
mga aksyong
masa sa
kalunsuran.
Subalit
gumampan ang
BHB ng mayor na
papel sa
pagpapahina at
pagbabagsak sa
rehimeng Estrada
sa pamamagitan
ng tuluy-tuloy at
umaarangkadang
mga taktikal na
opensiba laban sa
mga pwersa nito
sa kanayunan at
sa pamamagitan
ng paghikayat sa
masa sa
kanayunan na
lumahok sa mga
aksyong masa sa
lahat ng dako ng
bansa.**

malaking buwis at panatiliin sa takdang hangganan ang depisit sa mga gastusin. Idineklara nito ang internasyunal na pag-ipit sa pangungutang ng rehimen. Kinundena din ng World Bank ang labis-labis na korupsiyon, na lumalamon sa halos kalahati ng badyet ng guberno. Pinalalabas ng ganito na tila ang korupsiyon ay hindi siyang gantimpala sa pagkatuta. Sa pamamagitan ng internasyunal at lokal na burges na masmi-dya, maging ang mga tagapagsalita at manunuri sa mga kumpanya para sa pamumuhunan (*investment houses*) at mga bangko ay nagpahayag laban sa rehimen.

Wastong itinaguyod ng Partido ang linya ng malawak na nagkaisang prente upang pukawin at pakilusin sa pinakamaagang posibleng panahon ang pinakamalawak na posibleng hanay ng mga pwersa laban sa pinakamakitid na target. Lumarga ang buong saklaw

ng nagkakaisang prente: ang batayang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka, ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiburgesyang lunsod, ang positibong alyansa ng mga progresibong pwersa at panggitnang burgesya at ang pakikipag-alyansa sa mga reak-

syunaryong anti-Estrada sa layuning masamantala ang pagkakahati sa hanay ng mga reaksiyunaryo at maihiwalay at mawasak ang kasalukuyang kaaway.

Ipinahihintulot ng patakaran ng malawak na nagkakaisang prente na labanan, ihiwalay at gapiin ng rebolusyonaryong kilusan ang kaaway nang paista-isa at, sa proseso ay makapagpalakas hanggang sa kakayanin na nitong ibagsak ang buong naghaharing sistema. Bunga ng matagumpay na pakikibaka laban sa rehimeng Estrada, lumakas sa katunayan ang rebolusyonaryong kilusan nang higit kailanman sa nakaraan at handa itong pumasok sa panibagong rawnd ng pakikibaka.

Tulad ng wastong prediksiyon ng Partido, humantong na sa kanilang pampulitikang libingan ang mga “Kaliwa” at Kanang oportunista ng nakaraan, na naging lantaran nang kontra-rebolusyonaryo (gaya nina Romulo Kintanar, Arturo Tabara, Nilo de la Cruz, Horacio Morales at Edicio de la Torre) at wala nang pagbabalat kayo na naging lantad na mga ahente ng rehimeng Estrada. Nasa bingit rin ng ganap na pagkalusaw maging ang maliliit na grupo (SIGLAYA, KPD, RPA ABB at RHB) na nakipagkutsabahan sa kanila ngunit nagkunwaring kritikal sa rehimeng Estrada.

Ang ultra-Kaliwang panawagan ng Sanlakas ni Popoy Lagman, na naggigiit ng pagbibitiw ng lahat ng matataas na upisyal ng reaksiyunaryong guberno, ay isang tangkang pagsasalba kay Estrada at tahasang ibinasura ng mamamayan. Layon ng panawagan na ilayo ang pagtudla sa pinakamakitid na target at sumalungat sana sa malinaw na layuning ibagsak ang naghaharing pangkatin sa loob ng apat na buwan.

Upang maiwasang mahulog sa patibong ng Kanang oportunismo, minantine ng mga pwersa ng pambansa-demokratikong kilusan ang kanilang kasarinlan at inisyatiba. Nakipagtulungan sila sa mabuway at di mapagkakatiwalaang mga reaksiyunaryong alyado subalit iniwasan o tinanggihan nilang pumasok sa mga organisadong balangkas na tulad ng People’s Consultative Assembly, Council of Philippine Affairs at Kompil II.

Tiniyak ng Partido ang pagdiriin sa publiko na kailangang manatili ang BHB sa kanayunan upang maglunsad ng mga taktikal na opensiba at hindi lumahok sa mga aksyong masa sa kalunsuran. Layunin ng Partido rito na pawiin ang pangamba ng mga reaksyunaryong alyado na lumahok sa mga aksyong masa, pagkaitan si Estrada ng anumang dahilan para magtambak ng tropa laban sa mga di armadong demonstrador at palakasin ang mga panawagan ng malawak na nagkakaisang prente sa reaksyunaryong militar at pulis na iatras ang suporta sa naghaharing pangkating Estrada at igalang ang demokratikong karapatan ng mamamayan sa pagtitipon at pagpapahayag ng sarili.

Walang panlabang yunit ng BHB ang direktang nakisangkot sa mga aksyong masa sa kalunsuran. Subalit gumampan ang BHB ng mayor na papel sa pagpapahina at pagbabagsak sa rehimeng Estrada sa pamamagitan ng tuluy-tuloy at umaarangkadang mga taktikal na opensiba laban sa mga pwersa nito sa kanayunan at sa pamamagitan ng paghikayat sa masa sa kanayunan na lumahok sa mga aksyong masa sa lahat ng dako ng bansa. Naglunsad ang BHB ng mga mayor na opensiba habang sa buong bansa'y lumaki nang dramatiko ang bilang ng mamamayang lumalahok sa mga aksyong masa.

Habang dumadaluyong ang ligal na kilusang masa upang patalsikin ang naghaharing pangkating Estrada, ang Bagong Hukbong Bayan ay nagpaigting ng mga opensibang gerilya sa buong bansa, bumigwas ng nakamamatay na mga dagok sa mga pwersa ng kaaway at bumigo sa Oplan Makabayan. Sa ikalawang hati pa lamang ng taong 2000, 66 na taktikal na opensiba ang matagumpay na nailunsad sa 32 prubinsya sa iba't ibang rehiyon sa bansa. Naging pangunahing target ang mga regular sa Philippine Army at Special Action Forces, CAGU, mga *asset* at *impormer* ng militar. Labinsiyam (19) na reyd ang isinagawa sa mga detatsment ng PA, PNP, *coast guard*, CAGU at mga punong himpilan ng pulisya.

Sa pamamagitan ng mga ambus at reyd, nilasap ng mga pwersa ng kaaway ang malaking bilang ng kaswalti at nawasak ang mga sasakyan ng militar at pulis. Nasamsam ang matataas na kalibreng riple at maiikling armas, mga .50 at .30 kalibreng magingan, mga 81-mm na mortar, mga M203

grenade launcher, mga *portable* at *base radio equipment* at iba pang gamit pandigma.

Bumagsak ang isang papet na rehimen at pinalitan ito ng isa pa. Tulad ng sa matagumpay na pakikibaka laban sa pasistang rehimeng Marcos noong 1986, nananatiling buo ang naghaharing sistema. Subalit binabayo ito ng krisis na higit kaysa kailanman sa nakaraan. At ang mga suhetibong pwersa ng rebolusyon ay lumakas nang higit kaysa kailanman sa nakaraan.

Ikinasiya ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa na naparusahan nila ang papet na rehimen at sa proseso ay nakapagpalakas sila. Nagapi natin ang rehimeng Estrada bago nito naisakatuparan ang ipinangako nitong pagwasak sa mga rebolusyonaryong pwersa bago ang 2004. Nakahanda tayo, nang may dagdag na lakas at mataas na kumpanyansa, na kumprontahin at labanan ang bagong papet na rehimen ayon sa hinihingi ng kalagayan. Sa pagpapatuloy ng rebolusyonaryong pakikibaka, magkakamit tayo ng ibayong malalaki pang tagumpay.

2 NAGPAPATULOY NA KABULUKAN NG NAGHAHARING SISTEMA

Ang pagpapatalsik sa rehimeng Estrada ay nagdulot ng pakiramdam ng kaunting ginhawa. Ngunit walang pangkalahatang nadaramang matinding kagalakan sa pagkakaluklok ni Gloria Macapagal-Arroyo bilang pangulo ng republikang neokolonyal. Ang pag-angat niya sa kapangyarihan ay bungang produkto lamang ng tagisan ng lakas sa pagitan ng nagngangalit na mamamayan at ng rehimeng Estrada.

Ang kasalatan ng entusiasmo para sa bagong rehimen ay sanhi ng bagay na taglay din nito ang katangiang malaking kumprador-panginoong maylupa na kapareho ng nakaraang rehimen at may mataas na potensyal sa katiwalian at panunupil. Ang bagong papet na pinuno ay tagapagtaguyod ng globalisasyon ng "malayang pamilihan". At ni hindi siya hinangaan sa atrasado na niyang pagbibitiw sa kanyang pusisyon sa gabinete ng rehimeng Estrada.

Sa hanay ng mga reaksyunaryo, ang naghaharing pangkating Macapagal-Arroyo ang nakinabang nang pinakamalaki sa pagbagsak ni Estrada. Subalit,

kaalinsabay, minana nito ang isang ekonomyang nasa mas malalang krisis kaysa nakaraan at isang gubyernong higit kailanman sa nakaraan ay bangkarote at higit na batbat ng korapsyon at paksyunalismo.

Minana ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang isang ekonomyang nasa mas malalang krisis kaysa nakaraan at isang gubyernong higit kailanman sa nakaraan ay bangkarote at higit na batbat ng korapsyon at paksyunalismo.

Ang reaksiyunaryong katangian ng rehimen ay pinatitingkad ng sobrang pagpapalaki ni Macapagal-Arroyo sa papel ng mga upisyal ng militar at pulisya sa pagpapatalsik kay Estrada at ng kanyang paulit-ulit na panunuyong-alipin sa labis-labis na pagpamalas ng pasasalamat sa kanila, laluna

sa mga bumaligtad sa pinakahuling sandali na lamang at nag-urong na lamang ng suporta kay Estrada sa takot na kung hindi gagawin ito ay hindi sila susundin ng kanilang nakabababang mga upisyal at kawal.

Sa utos ng US, pinalulubag ni Macapagal-Arroyo ang loob at itinataas ang ranggo ng mga upisyal na naging malapit kay Estrada at nanulsol dito upang magpatupad ng magastos na patakarang todong gera. Inilalagay niya ang sarili sa parehong mahinang pusisyong pinaglugaran ni Estrada sa sarili relatibo sa reaksiyunaryong mga armadong pwersa.

Isa pang nagdudumilat na manipestasyon ng reaksiyunaryong katangian ng bagong rehimen ang pagsisikap ni Macapagal-Arroyo na pagkaisahin hindi lamang ang kanyang koalisyong malaking kumprador-panginoong maylupa, ang United Opposition, kundi pati ang Nationalist People's Coalition ni Eduardo Cojuangco at ang Kilusang Bagong Lipunan ng mga Marcos, bilang paghahanda para sa eleksyong presidensyal sa 2004. Ang anak ni Eduardo Cojuangco ay tumatakbo para sa kongreso sa Pangasinan sa ilalim ng bandila ng NPC-Lakas at ang mga Marcos ay tumatakbo para gobernador at kongresista sa Ilocos Norte sa ilalim ng bandila ng KBL-Lakas.

Ang bagong rehimen ay walang inihahapag na mga pang-ekonomyang patakarang iba sa mga ipinatupad ng rehimeng Estrada. Para lamang ito sa pagreretoke ng “medium-term development plan” ng bumagsak na rehimen. Nananatiling tapat si Macapagal-Arroyo sa kanyang rekord ng pagtutulak ng lehislasyon alinsunod sa linya ng globalisasyon ng “malayang pamilihan”, sa ilalim ng mga rehimeng Ramos at Aquino.

Gumigiray ang ekonomya ng Pilipinas dulot ng pagputok ng bula ng “bagong ekonomya” sa US at dulot ng tunguhing resesyon sa US at sa buong daigdig. Isang buong taon nang bumubulusok ang halaga ng mga ari-arian sa US mula sa mga pantastikong antas ng sobrang paghahalaga. Halagang \$4 trilyon na ang nalipol sa *stock market*. Apat na ulit na mas malala ito sa pagkagunaw ng *stock market* noong 1987. Halos kalahati ng mamamayan sa US na naipit sa *stock market* ang nabangkrap.

Malubha ang krisis ng sobrang produksyon sa US. May dambuhalang labis na kapasidad at sobra-sobrang imbentaryo, laluna sa mga produktong *high-tech*, sa harap ng ibayong pagliit ng kakayahang bumili ng mga mamimili sa US. Pinalalala nito ang malaon nang pandaigdigang krisis ng sobrang produksyon at krisis sa pinansya, laluna sa mga baon-sa-utang na bayan, na walang nalilikhang pang-eksport maliban sa mga hilaw na materyales at mala-manupaktura.

Ang pagbagal ng ekonomya ng US at ang sandekada nang pagkabahura ng ekonomyang Hapones ay nangangahulugan ng pag-unti ng mga order para sa hilaw na materyales at mga mala-manupakturang pangkonsumo mula sa Pilipinas at saan pa mang dako ng daigdig. Walang pag-asang tatangkilikin ng pamilihing Europeo ang mga eksport ng Pilipinas, dahil apektado rin ito ng krisis sa US. Ang kasalukuyang pandaigdigang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ay pinakamalala na, pagkaraan ng Ikalawang digmaang pandaigdig.

Ang biglaang pagbawas sa kita mula sa eksport ay makapagpapalaki pa ng depisit sa kalakalang panlabas. Kaalinsabay, nahihibas ang dayuhang pautang habang ang mga obligasyon sa pagbabayad ng utang ay nagpapatung-patong.

Ang gastos sa pag-import ng mga produktong pamprodyuser at pangkonsumo ay sumisirit paitaas relatibo sa kita sa eksport. Paulit-ulit na tataas ang presyo ng imported na pang-gatong. Bunga ng pagbagsak ng produksyong agrikultural, pati bigas, mais, mantika at asukal ay nasa listahan na ng iniimport.

Walang malamang gawin ang rehimeng Macapagal-Arroyo kung paano palalakihin ang kita sa buwis ngayong dumadausdos ang lokal na produksyon, lumalaganap ang maramihang disempleyo at tumataas ang mga presyo sanhi ng kambal na hambalos ng kakulangan sa mga produkto at mas mataas na gastos sa pag-import. Tulad ng rehimeng Estrada, inuutusan ito ng IMF na bawasan ang depisit sa gastusin at magpataw ng mas mabigat na pasanang buwis sa mamamayan.

Nagpahayag na ito ng patakarang sa pagtitipid. Ang patakarang ito ay nangangahulugan ng pagpapasa ng bigat ng krisis sa ekonomya sa malawak na masa ng sambayanang Pilipino. Ang mga manggagawa ay patuloy na ipinaiilalim sa patakarang ng pleksibilidad ng paggawa, pinagkakaitan ng kasiguruan sa trabaho, hanapbuhay at disentang antas ng minimum na sahod. Ang mga magsasaka at manggagawang bukid ay patuloy na ipinaiilalim sa mas masasahol na kundisyon ng pagsasamantalang pyudal at malapyudal.

Minamasaker ang mga trabaho sa guberno at kinakaltasan ang laang-gugugulin sa mga serbisyong panlipunan (kalusugan, edukasyon, pampublikong pabahay, ayudang teknikal at pautang para sa produksyon ng pagkain at mga katulad). Ang pinakamataas na prayoridad sa badyet ng estado ay para sa mga obligasyon sa pagbabayad ng utang. Kaalinsabay, hindi humuhupa ang burukratikong korapsyon at paggasta para sa mga kasangkapan at operasyon ng militar at pulisya.

Bunga ng krisis sa ekonomya, mas makitid ang batayan para sa mahinahong pagbibigayan sa hanay ng mga reaksyunaryong pwersa. Ang krisis sa pulitika ay tiyak na lalala sa pagkaligalig at magdedestabilisa sa rehimeng Macapagal-Arroyo. Mula sa labas, hinahamon ang rehimen

ng isang lantad na oposisyon ng mga pwersang maka-Estrada. Kaalinsabay, niyayanig din ito ng mabuway na kumbinasyon ng magkakaribal na grupong pulitikal sa loob ng rehimen.

Ang Laban ng Demokratikong Pilipino ni Angara at ang Partido ni Estrada, ang Partido ng Masang Pilipino, ang mga pangunahing salalayan ng koalisyong elektoral laban sa rehimeng Macapagal-Arroyo. Ang Nationalist People's Coalition ng pinakamalaking kroni ni Marcos at pinakamalaking padrino ni Estrada na si Eduardo Cojuangco ay namamangka sa dalawang ilog ng koalisyon ng oposisyon at naghaharing koalisyon.

Ang naghaharing koalisyon ay binubuo ng Lakas-NUCD nina Ramos at de Venecia at ng Reporma ni General De Villa, kasama ang nakabababang mga partner nito, ang Aksyon Demokratiko at ang Promdi. Nagmamaniobrahan sila laban sa isa't isa upang makuha ang pinakamatatabang pusisyon sa guberno at nagbabaka-sakali sila kung magagamit nila si Macapagal-Arroyo para makakuha ng malaking parte sa eleksyong presisdensyal sa 2004 o di kaya'y bitiwang na siya kapag nasira na siya bago ang nasabing eleksyon.

Hati-hati ang baseng pulitikal ni Macapagal-Arroyo. Naniniwala siyang makapamamayani siyang parang reyna sa magkakatunggaling paksyon sa loob ng kanyang rehimen, makakabig ang ilan sa mga paksyon ng oposisyon at mabibigyang-kasiyahan ang mamamayan sa pamamagitan ng makikinigang ngunit mabababaw na "relasyong publiko". May tendensya siyang mawala sa isip ang lumulubhang krisis sosyo-ekonomiko at ang militanteng kilusang masa ng mga makabayan at progresibong pwersa.

Itinuturing ng mga reaksyunaryo ang kasalukuyang burges na eleksyon bilang mapayapang paraan upang mapaghati-hatian ang poder at bilang mabisang paraan upang mahati at mapag-

May tendensya si Macapagal-Arroyo na mawala sa isip ang lumulubhang krisis sosyo-ekonomiko at ang militanteng kilusang masa ng mga makabayan at progresibong pwersa.

Ang rehimeng Macapagal-Arroyo ay vulnerable na bumaho sa mamamayan o maibagsak ng mamamayan at ng isang malawak na nagkakaisang prente bunga ng kawalan nito ng maihaharap na solusyon sa krisis sosyo-ekonomiko at gawa ng paghahasik nito ng armadong lagim laban sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa.

harian ang mamamayan. Ngunit hangga't sumusulong ang rebolusyonaryong kilusang masa, ang burges na eleksyon ay isang paraan upang makilala ng mamamayan at ng mga rebolusyonaryong pwersa ang umiigting na mga bangayan sa hanay ng mga reaksyunaryo.

Sa hanay ng mga pwersang militar at pulis, may papatinding mga tunggal-ang paksyunal sa pagitan ng mga loyalista ni Estrada at ng mga bagong loyalista ni Macapagal-Arroyo. Hayagan at lihim silang nag-aagawan sa mga promosyon, mapagkakakitaang destino, kontrata sa pagbili at kontrol sa iba't ibang sindikatong kriminal.

Ang kabulukan ng naghaharing sistema ay tahasang naipakikita hindi lamang sa malaganap na mga paglabag ng militar at pulisya sa karapatang-tao at internasyunal na makataong batas kundi pati na rin sa direktang mga kuneksyon ng matataas na upisyal ng militar at pulisya sa mga sindikatong kriminal.

Ang suyong-aliping pagsusunod-sunuran ni Macapagal-Arroyo sa militar ay nagpapatotoo sa kanyang matinding takot sa kanila, kahit pa nga mula dekada 1980 ay may pagkiling na ang patakarang US sa pagkontrol sa mga kliyenteng estado sa pamamagitan ng mga pang-ekonomya at pampinansyang panikwas kaysa sa pamamagitan ng mga hunta militar o sibilyang pasistang diktador. Magkahiwalay na nakumbinsi siya nina dating pangulong General Ramos at General De Villa na dapat niyang palayawin ang militar kundi'y mahaharap siya sa banta ng kudeta.

Kaya, ginawa niyang "munting pangulo" (*executive secretary*) si De Villa at nahinirang niya ang mga retiradong heneral sa ibang matataas na pusisyong karaniwa'y sibilyan ang humahawak. Halatang pagtatangkang makaakit ng pabor sa

establisamentong militar ang paghirang niya kay Gen. Reyes bilang kalihim ng pambansang tanggulan at kay Gen. Villanueva bilang estado mayor ng sandatahang lakas.

Ang dalawang heneral ay naging paborito ni Estrada at pangunahing tagapagpatupad ng kanyang patakarang todong gera. Ang promosyon nila ay salungat sa idineklara ni Macapagal-Arroyo na pagwawakas sa naturang patakaran ni Estrada at pagnanais na makipagnegosasyong pangkapayapaan sa National Democratic Front of the Philippines at sa Moro Islamic Liberation Front.

Mas malamang na matapos matantyang sapat na niyang "nakonsolida" ang kanyang pusisyon at matapos mabigong linlangin ang rebolusyonaryong kilusan tungo sa kapitulasyon, maglalagot siya para sa panunupil militar laban sa rebolusyonaryong kilusan, tulad ng ginawa ni Aquino noong 1987. Maaari siyang itulak ni General Reyes tungo sa isang militaristang patakaran at makikinabang ito sa kabiguan ng nasabing patakaran habang aanihin niya ang mga paninisi. Tila walang kamalay-malay si Macapagal-Arroyo na inihahanda ng US si General Reyes bilang bagong bersyon ni General Ramos.

Umaasa si Macapagal-Arroyo na patuloy siyang makapangingibabaw sa magkakatanggaling paksyong pulitikal at paksyong armado sa loob ng kanyang rehimen at maisasaayos niya ang mga ito para sa kanyang kandidatura sa eleksyong presidensyal sa 2004. Ngunit ang lumulubhang krisis pang-ekonomya at panlipunan at ang paksyunalismo sa loob ng kanyang rehimen ay malamang na bubulabog sa kanyang paghahari sa loob ng relatibong maikling panahon.

Maaaring bumilis ang pampulitikang krisis ng naghaharing sistema bunga ng pagdaluyong ng rebolusyonaryong kilusang masa ng sambayanan sa proseso ng paglaban nila sa tumitinding pagsasamantala at pang-aapi. Sa paraang katulad ng pagkakatanggal kay Estrada sa poder, ang rehimeng Macapagal-Arroyo ay vulnerable na bumaho sa mamamayan o maibagsak ng mamamayan at ng isang malawak na nagkakaisang prente bunga ng kawalan nito ng maihaharap

na solusyon sa krisis sosyo-ekonomiko at gawa ng paghahasik nito ng armadong lagim laban sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa.

Habang kinokonsolida pa lamang ang pusisyon nito, batid ng rehimen na hindi maaaring gamitin ang lantaranang dahas laban sa nagpoprotestang masa at sa armadong rebolusyonaryong kilusan nang hindi haharapin ang panganib na mapatalsik o pagkabigong makapasa sa reeleksyon bunga ng mataas na pinsalang pulitikal at pinansyal na gastos sa mga aksyong militar at pulis.

Kaya, nagkukunwang nakikinig ang rehimen sa mga hinihingi ng mga nagpoprotestang masa. Idineklara na rin nito ang pagwawakas sa patakarang todong gera ni Estrada at nag-alok itong ipagpatuloy ang usapang pangkapayapaan sa NDFP at MILF. Ang problema ni Macapagal-Arroyo ay kung paano siya magigiging isang “mabuting presidente” sa gitna ng mga problemang sosyo-ekonomiko na hindi niya malutas-lutas at ng mga militaristang ipinaligid niya sa sarili.

Hanggang ngayon, wala pang naipapakitang programa ang rehimen para malutas ang mga problema labas sa mga patakarang dikta ng IMF, World Bank at WTO. Habang nangangalandakan siya ng pagnanais na magkaroon ng usapang pangkapayapaan, ang mga pwersang militar at pulis ng rehimen ay patuloy na naglulunsad ng mga kampanya ng panunupil laban sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa.

3 PAGPAPATULOY NG ARMADONG REBOLUSYON PARA SA PAMBANSANG PAGPAPALAYA AT DEMOKRASYA

Naging posible na maibagsak ng ligal na kilusang masa at ng malawak na nagkakaisang prente ang isang presidenteng tulad ni Marcos o Estrada, kasama ang buong naghaharing pangkatin dahil sa tiranya o korapsyon, o pareho. Ngunit imposibleng maibagsak ang buong naghaharing sistema ng malalaking kumprador at panginoong maylupa nang walang armadong rebolusyon.

May sariling pwersang pandahas ang lokal na naghaharing sistema upang supilin

ang mamamayan at mga pwersang rebolusyonaryo. Ngunit bukod sa sarili nitong mga aparato ng pamumwersa para sa pagsasakatuparan ng armadong kontra-rebolusyon, sinusuhayan ito ng US bilang imperyalistang amo, na nagsusuplay dito ng mga sandatang mapangwasak at nagsasagawa ng mga armadong panghihimasok at agresyon.

Kinakailangan, sa gayon, ang pagbubuo ng Bagong Hukbong Bayan at paglulunsad ng digmang bayan upang mawasak ang naghaharing sistema at makamtan ang pambansa at panlipunang pagpapalaya ng bayan. Batay sa kongkretong mga kundisyon sa Pilipinas, kung saan ang magsasaka ang siya pa ring mayoryang uri, maaaring isulong ng BHB ang estratehikong linya ng matagalang digmang bayan. Maaari itong mag-ipon ng lakas at hakbang-hakbang na umunlad sa mahabang panahon upang palibutan ang mga lunsod hanggang hinog na ang mga kundisyon para sa pag-agaw ng kapangyarihang pampulitika sa mga lunsod.

Maisusulong natin ang simulain ng mamamayan para sa pambansang pagpapalaya at demokrasya sa pamamagitan lamang ng pagsusulong ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka bilang pangunahing anyo ng pakikibaka. Kaalinsabay, kailangang isagawa ang ligal na pakikibaka bilang sekundaryong anyo ng pakikibaka upang kumplementuhan ang armadong pakikibaka. Ang mataas na bisa ng anyong ito ng pakikibaka ay ipinakita sa pagbabagsak kina Marcos at Estrada.

Ang pinakamahalaga sa lahat ng ligal na anyo ng pakikibaka ay ang kilusang masa. Araw-araw nitong hinaharap ang mahahalagang isyu at naghahapag ng mga dapat hingin. Sa ilang pagkakataon, maaari nitong pakilusin ang mamamayan hanggang sa isang antas upang pabagsakin ang isang naghaharing pangkatin. Sa

**Ang BHB ay maaaring mag-
ipon ng lakas at
hakbang-hakbang
na umunlad sa
mahabang pana-
hon upang pali-
butan ang mga
lunsod hanggang
hinog na ang
mga kundisyon
para sa pag-agaw
ng kapangyari-
hang pampulitika
sa mga lunsod.**

hinaharap, maaari itong direktang makipagkumbina sa BHB sa isang estratehikong opensiba upang ibagsak ang sinumang presidente at ang buong naghaharing sistema.

Abala ngayon ang mga reaksiyunaryo sa isang paligsahang elektoral. Nahahati sila sa naghaharing koalisyong nagngangalang People Power Coalition at sa koalisyong oposisyong pinangalanan ang sarili na Puwersa ng Masa. Tila nagkakaisa silang ang pagpabagsak kay Estrada ay mapaplantsa ng eleksyon. Ngunit, sa katunayan, lalong iigting ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksiyunaryo dahil sa kasalukuyang kundisyon ng papalalang krisis at sumusulong na rebolusyonaryong kilusang masa.

Iginigiit ng malawak na masa ng mamamayan ang pagpaparusa kay Estrada dahil sa kanyang mga krimen ng pandarambong at korapsyon. Ngunit may ilang paksyon sa bagong rehimen na gusto siyang palusutin sa pamamagitan ng padaskol na pag-uusig o ng pagpapahintulot na makalisan siya ng bansa. Kung mananatiling di siya naparurusahan, pag-

Kung mananatiling di naparurusahan si Estrada, pagbabayaran ito ng rehimen ng mabigat na presyong pampulitika at haharapin nito ang seryosong mga bunga nito sa anyo ng malawakang galit ng mamamayan at pagkakawatak-watak ng naghaharing koalisyon.

babayaran ito ng rehimen ng mabigat na presyong pampulitika at haharapin nito ang seryosong mga bunga nito sa anyo ng malawakang galit ng mamamayan at pagkakawatak-watak ng naghaharing koalisyon.

Sumibol ang isang progresibong partido tulad ng Bayan Muna upang lumahok sa elektoral na anyo ng pakikibaka sa pamamagitan ng pagtakbo sa halalang *party-list* para sa tatlo lamang na pwesto sa kongreso at pagsuporta

sa mga progresibong kandidato sa iba pang pusisyon. Batay sa mataas na prestihiyong nakamit ng Bayan Muna sa kilusang masang nagpabagsak kay Estrada, maaasahang madaling mananalangin ang mga kandidato nito. Ngunit

napakarami ang paraan ng mga reaksiyunaryo upang pawalang-saysay ang mga boto para rito. Kaakibat nito, hindi sila dapat maliitin.

Sinasabi kapwa ng mga kaibigan at kaaway na malalantad ang rebolusyonaryong baseng masa hanggang sa antas presinto sa pamamagitan ng mga boto para sa Bayan Muna. Bagamat isa itong progresibong partidong elektoral, ang Bayan Muna ay hindi siyang rebolusyonaryong partido ng proletaryado. May sarili itong paraan sa pagkuha ng boto at pakikipag-alyansa. Sa gayon, ang saklaw ng elektoral na baseng masa nito ay malayong lumalampas sa rebolusyonaryong baseng masa.

Sabihin mang may mahahalal na mga progresibong kandidato sa iba't ibang pusisyon sa reaksiyunaryong gubyerno sa malapit at malayong hinaharap, hindi sila pahihintulutan ng mga reaksiyunaryo na palitan ng isang makatarungan at progresibo ang naririyang di makatarungang naghaharing sistema. Pinakamalaking magagawa ng mga progresibong upisyal ang paglalantad sa kabulukan ng naghaharing sistema at pagtaguyod sa mga hinihingi ng mamamayan.

Nakipagkasundo ang National Democratic Front of the Philippines sa Gubyerno ng Republika ng Pilipinas na muling ituloy ang mga usapang pangkapayapaan. Nagsisilbi ito bilang isa pang ligal na anyo ng pakikibaka kahimat direktang nakaugnay ito sa armadong pakikibaka. Batay sa pantay na katayuang pampulitika at ligal, hinaharap ng dalawang panel sa pakikipag-negosasyon ang isa't isa sa lamesa ng negosasyon at sinisikap na pagtuunan ang mga ugat ng armadong tunggalian at makarating sa mga kasunduan.

Maaaring seryosong makipag-usap ang panel sa pakikipagnegosasyon ng NDFP upang sikapin magkamtan ng mga pakinabang para sa mamamayan habang ito'y matatag sa paghawak sa mga rebolusyonaryong prinsipyo at pleksible sa patakaran, at lumalakas at sumusulong ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka. Anu't anuman, dapat na walang anumang klase ng ilusyon na ang usapang pangkapayapaan ay ang tangi o pangunahing paraan sa pagkakamtan ng makatarungan at matagalang kapayapaan.

Hinahangad ng mga organisasyon para sa karapatang-tao, mga simbahan, at ng mamamayan sa kalahatan ang pagpapalaya sa mga bilanggong pulitikal. Ngunit hinahadlangan o pinatatagal ng mga militarista sa bagong rehimen ang pagpapalaya sa mga bilanggong pulitikal at sa katunaya'y pinaiigting nila ang mapanupil na mga kampanyang militar sa buong bansa.

Sinisira nila ang klima para sa negosasyong pangkapayapaan sa pamamagitan ng patuloy na malawakang paglabag sa mga karapatang-tao sa pamamagitan ng pagpapatupad ng patakaran ng pagpatay, tortyur, pagnanakaw, panununog, pwersahang malawakang pagpapalipas, at pagdakip sa mga pinagsususpetsahang rebolusyonaryo at di kombatant bilang mga bilanggong pulitikal. Nagpapalaya sila ng ilang bilanggong pulitikal at pagkatapos ay dumarakip ng mas marami pa.

Matapos maituloy sa isang nyutral na lugar, tiyak na daraan sa maraming liko't ikot ang usapang pangkapayapaan. Ito ay dahil laging sisikapin ng GRP na kamtin sa negosasyon ang di nila makamit sa larangan ng digmaan. Maya't maya'y paparatangan ng GRP ang NDFP na ginagamit ang usapang pangkapayapaan para matamo ang estadong nakikidigma. Sa katunayan, ginagamit ng GRP ang usapang pangkapayapaan sa imbi at walang-saysay na pagtatangkang itulak ang NDFP sa pusisyon ng kapitulasyon at pagkikriminalisa sa sarili at tamuhin ang pasipikasyon ng rebolusyonaryong mamamayan at pwersa.

Walang saysay na tinatangka ng pinakasadgsaring mga reaksyunaryo na pababain ang ating katayuan sa pamamagitan ng pagtuturing sa atin bilang mga insurekto sa halip na mga pwersang nakikidigma alinsunod sa mga batas ng digma. Iginigiit nilang isa lamang tayong lokal na problemang pampulis at kailangang pumaloob tayo sa negosasyon para sa pagsurender sa isang lugar sa loob ng Pilipinas sa ilalim ng kontrol at paniniktik ng reaksyunaryong gubyrno, sa halip na sa usapang pangkapayapaan sa isang nyutral na lugar.

Kailangang sabihin natin sa sagadsaring mga reaksyunaryong ito na hindi nila maaaring idikta sa atin ang balangkas at mga kundisyon

ng usapang pangkapayapaan. Nakapag-apon ng lakas ang mga rebolusyonaryong pwersa at mamamayan sa pamamagitan ng pagbigwas ng mga pamatay na hambalos hindi lamang sa mga pwersang pulis kundi sa mga regular na pwersang armado ng reaksyunaryong gubyrno.

Nakamit natin ang estadong nakikidigma sa ilalim ng internasyunal na batas sa pamamagitan ng paglulunsad ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka, pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika, pag-oorganisa sa mamamayan at pagdedepensa sa ating sariling teritoryo. Sa pamamagitan nito, at pagkakamit ng mas malalaki pang tagumpay sa digmang bayan, matatamo natin ang mas malawak na internasyunal na pagkilala sa ating estadong nakikidigma at, sa kalaunan, ang pagkilala sa demokratikong gubyrnong bayan.

Bukod sa usapang pangkapayapaan, may iba pang paraan para makamit ng demokratikong gubyrnong bayan ang pagkilalang diplomatiko. Tuluy-tuloy na nagpapatupad ang NDFP ng gawaing proto-diplomatiko at diplomatiko at nagtatatag at nagpapaunlad ng pakikipag-relasyon sa ibang mga gubyrno batay sa mutwal na kapakinabangan at kooperasyon. Maaari itong makipagkasundo sa mga dayuhang gubyrno para sa proteksyon at pakinabang ng kanilang mamamayang nagnanais bumisita o mamalagi sa teritoryo ng demokratikong gubyrnong bayan.

Nabibigyang-patunay ng ating rebolusyonaryong gubyrno ang estadong nakikidigma nito tuwing ang hukbong bayan ay nakadarakip at nakahahawak ng mga bihag ng digma sa iba't ibang haba ng panahon at naggagawad sa kanila ng makataong pagtrato alinsunod sa Geneva Conventions at Protocol I. Kung kayat, tumatalima tayo sa Declaration of Undertaking to Apply the Geneva Conventions of 1949 at

Kailangang panatilihin natin ang pagmamatyag sa kontrarebolusyonaryong dalawahang taktika ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Binubuo ito ng pananalita tungkol sa kapayapaan at pagpapaigting ng mga kampanyang militar ng panunupil.

Protocol I of 1977 ng NDFP.

Nakikipaglaban tayo sa larangan ng digma habang nasa lamesa ng pakikipag-usap ang ating mga negosyador. Kundi'y walang makikita ang kaaway na pangangailangan para sa usa-

Anumang serye ng maliliit na tagumpay sa ating higit na 100 larangang gerilya ay naghalaga ng isang malaking pambansang tagumpay.

pang pangkapayapaan kung humina o magwakas na ang armadong pakikibaka. Ang mga tagumpay ng ating digmang bayan at ang desperadong sitwasyon ng kaaway ang nagtulak sa huli na makipagtalakayan tungkol sa mga ugat ng armadong tunggalian at makipagnegosasyon

para sa posibleng mga saligang reporma.

Sa muling pagsisimula ng negosasyon ng NDFP at GRP, muling binubuhay ang nakaraang mga kasunduan. Pinakamahalaga sa lahat ng kasunduang ito ang: The Hague Joint Declaration, ang joint Agreement on Safety and Immunity Guarantees (JASIG), ang Formation, Sequence and Operationalization of the Reciprocal Working Committees, at ang Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law (CARHRIHL).

Ang CARHRIHL ang unang substantibong kasunduan alinsunod sa apat-na-puntong adyenda ng usapang pangkapayapaan. Sa pagpapatuloy ng usapang pangkapayapaan, bubuksan ang negosasyon hinggil sa mga repormang panlipunan at pang-ekonomya. Ihaharap natin ang mga pang-ekonomya, panlipunan at pangkulturang karapatan at mga hinihingi ng mamamayan.

Kailangang unawain ng lahat ng Pulang kumander at mandirigma ang prinsipyadong pusisyon ng NDFP sa usapang pangkapayapaan at kailangang sugpuin ang pagkalat ng anumang maling ilusyong makatitibag sa rebolusyonaryong kamulatan at mapanlabang diwa. Kailangang ipagpatuloy nila ang rebolusyonaryong gawain sa hanay ng masa at ipatupad ang mga tungkuling mapanlaban.

Kailangang panatilihin natin ang pagmamamati sa kontrarebolusyonaryong dalawahang taktika ng rehimeng Macapagal-Arroyo. Binubuo ito ng pananalita tungkol sa kapayapaan

at pagpapaigting ng mga kampanyang militar ng panunupil. Huwag nating kalimutan na wala pang isang buwang nakaluklok ito sa poder, nanawagan ang bagong papet na presidente sa militar at pulisya na lupigin o tapyasan ang mga rebolusyonaryong pwersa.

Ang mga upisyal militar at pulis na nagtulak at nagsagawa ng mga pambansang kampanya ng panunupil sa ilalim ng mga papet na rehimeng Marcos (Oplan Mamamayan), Aquino (Lambat Bitag), Ramos (Lambat Bitag) at Estrada (Oplan Makabayan) ay nagpapatuloy pa rin sa mabangis na pananalakay sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa.

Kailangan natin salungatin ang mga pambansa at lokalisdong kampanyang mapanupil ng kaaway, ang paggamit ng kaaway ng mga pakunwaring "civic action", mga malakihan, midyum at maliitang operasyon at ang bagong mga gadyet tulad ng *night vision goggles*, minatyur na kagamitang pangkomunikasyon at *global positioning system*. Hindi dapat simpleng harapin lamang ang mga ito kundi kailangan nating kunin ang inisyatiba sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiba laban sa mahihinang bahagi ng kaaway.

Sa pamamaraang umaasa-sa-sarili, mapauunlad natin ang ating armadong lakas at maiaang natin ang antas ng ating mga taktikang militar at teknika sa pamamagitan ng pag-agaw ng mga sandata at iba pang instrumento mula sa kamay ng mga pwersa ng kaaway. Nakakuha na ng mga kagamitang *high-tech* ang ilan nating mga yunit-kumando at espesyal na yunit upang ang mga operasyon ay magawang mas episyente nang higit sa nakaraan. Kailangang mahigpit na sundin ang mga alituntuning panseguridad hinggil sa paggamit ng mga kompyuter, *cellphones* at iba pang kagamitang maaaring masubaybayan.

Maglunsad tayo, sa pangunahin, ng iba't ibang laking saligang taktikal na opensiba para sa pagpapaunlad ng ating armadong lakas. Kailangang ilunsad lamang yaong mga labang tiyak na maipagwawagi sa pamamagitan ng pag-iipon ng superyor na pwersa at paggamit ng elemento ng sorpresa laban sa relatibong mahihinang bahagi ng mga pwersa ng kaaway.

Anumang serye ng maliliit na tagumpay sa ating higit na 100 larangang gerilya ay naghahalaga ng isang malaking pambansang tagumpay. Kaya nating mag-ipon ng hindi bababa sa 1,200 riple bawat buwan o 14,400 bawat taon kung sa karaniwa'y matagumpay na makaagaw ang kumand sa bawat larangang gerilya ng kahit sampung riple mula sa kaaway bawat buwan. Higit pa, kumulatibo ang tantos sa pagpapalaki natin ng arsenal dahil nagsisimula tayo sa nadagdagan nang bilang ng sandata sa anumang takdang panahon.

Maaaring maging pleksible ang BHB sa paggamit ng iba't ibang laki ng yunit, tulad ng mga tim, iskwad, platoon, kalahating kumpanya o kumpanya, sa paglulunsad ng mga taktikal na opensiba, tulad ng mga pananambang, reyde o mga operasyong pang-aaresto. Laging may mahihinang bahagi ang kaaway, na maaari nating matukoy o likhain sa pamamagitan ng pag-akit sa kanila na magkamali.

Bulnerable ang mga nakapirme o makilos na maliliit na yunit ng reaksyunaryong armadong pwersa, pulis, CAFGU, mga palabang pribadong ahensyang panseguridad at mga kriminal na *gang*. Kahit pa humaharap tayo sa matitigas na target, tulad ng malalaking kampo militar o mga matatag-na-nakatreanserang detachment, maaari pa ring epektibong mabira ang mga ito sa pamamagitan ng paghihintay ng maliit na bahagi ng pwersa ng kaaway na lumabas ng kampo at paglipol dito nang may distansya mula sa kampo. Nakapaglulunsad rin tayo ng mga pagharas sa kampo, gamit ang mga sandata at taktikang hindi bumabatak sa ating mga rekurso.

Magagamit laban sa mga napakahahalagang instalasyong militar ang isnayping, mga aparatong bumubuga ng gasolina, mga sariling-gawang *bazooka*, *rocket propelled grenades*, *land mines* at iba pang murang-gawang pasabog. Maaaring isagawa ang mga operasyon sa gabi upang puyatin nang puyatin ang kaaway. Maaaring mang-agaw tayo ng mga *night vision goggles* at iba pang *high-tech na gadyet*, kabilang ang mga *tracker* para sa pagtukoy ng mga nito, upang maibaling ang paggamit ng mga gadyet na ito laban sa kanila.

Maaaring mabawasan ang kakayahan ng mga pwersa ng kaaway na magsagawa ng *forward deployment* laban sa atin o magpadala ng mga tim ng Scout Ranger o kumando laban sa atin sa pamamagitan ng pag-aagaw ng inisyatiba laban sa kanilang mahihinang bahagi at pag-aakit sa kanila na magkamali. May mga limitasyon ang opensibang kapasidad ng kaaway laban sa atin. Dahil ito sa pagkabangkarote ng reaksyunaryong gubyerno, sobrang pagkakabatak at pagiging limitado ng lakas-tauhan relatibo sa ating baseng masa, walang-tigil na pagdadalawang-isip sa pagitan ng pagkokonsentra at pagdidispers, lumalaking paksyunalismo sa hanay ng mga opisyal militar at pulis, at palagi pangangailangang mapangalagaan ang mga sentrong urban ng kapangyarihan.

Sa mga lunsod, pinagbabangayan ng mga pwersang militar at pulis ng reaksyunaryong gubyerno ang mga kuneksyon sa mga pulitiko at sa mga sindikatong kriminal. Nakadakma na sila sa leeg ng isa't isa. Lalong makukumpika ang kanilang sitwasyon oras na buhayin nating muli ang mga armadong yunit ng partisanong lunsod. Gayunpaman, kailangang kalkuladong maigi ang dalas ng kinakailangang paglulunsad ng mga aksyong pamarusa upang mahayaang mauna ang mga internal na babagan ng mga paksyong militar at pulis at maiwasang makapinsala ang mga ito sa pag-unlad ng ligal na demokratikong kilusang masa.

Kailangang maglunsad tayo ng piling-piling mga espesyal na taktikal na opensiba ng mga armadong partisanong lunsod at mga espesyal na yunit komando upang parusahan ang pinakamasasahol na mandarambong at mapaglabag sa karapatang-tao, at may-utang-na-dugong mga traydor. Kung maaaresto natin ang mga kaaway na ito ng mamamayan, kailangan natin itong isagawa upang sila'y maimbestigahan, mausig

Kailangang maipagwagi natin ang higit kaysa kailan-mang malalaking tagumpay sa pagpapalawak at pagkokonsolidang ng baseng masa at lahat ng rebolusyonaryong pwersa. Ang mamamayan ang ating di mauubusang balon ng lakas.

at malitis. Ngunit kung ang mga ito'y armado at mapanganib, kailangang handa tayong makipaglaban at gumamit ng kinakailangang pwersa.

Kailangang sunggaban natin ang lahat ng pagkakataon para palakasin ang Bagong Hukbong Bayan at isulong ang digmang bayan. Kailangan natin ng ibayong pagsisikap upang higit na mapalakas ang Partido, hukbong bayan, mga pormasyon ng nagkakaisang prente, mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa. Kailangang maipagwagi natin ang higit kaysa kailanmang malalaking tagumpay sa pagpapalawak at pagkokonsolida ng baseng masa at lahat ng rebolusyonaryong pwersa. Ang mamamayan ang ating di mauubusang balon ng lakas.

Mapararami natin ang bilang at dalas ng ating mga taktikal na opensibang gerilya at maitataas ang antas ng ating rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa pamamagitan lamang ng tuluy-tuloy na pagpapalawak at pagpapalalim ng ating baseng masa. Kailangan natin ang baseng masa para sa pagtataguyod ng ating mga taktikal na opensiba, pagtatakip ng ating pag-atras matapos ang bawat taktikal na opensiba, pag-aakit ang mga pwersa ng kaaway na pumasok nang malalim sa kanilang paglilibingang kanayunan at pagpapanatili sa kanila na parang bulag at bingi.

Kailangang tuluy-tuloy na buuin ang ating baseng masa upang mapigilan ang pag-iral ng lantay-militar na sitwasyon sa pagitan ng ating maliliit na armadong yunit at ng mas malalaking pwersa ng kaaway. Tulad sa nakaraan, bago pa ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto, malalagay tayo sa mahirap at patalong pusisyon kung pahihintulutan nating manaig ang kaisipang lantay-militar. Kailangan nating panatilihin ang mahusay na balanse ng paglulunsad ng mga gerilyang taktikal na opensiba at pagpapatupad ng rebolusyonaryong gawaing masa.

Kailangang tuluy-tuloy na naitatatag ang mga lokal na organo ng kapangyarihang pampulitika sa papalawak na mga erya sa ating bansa. Gayundin, ang mga organisasyong masa ng mga manggagawa, magsasaka, mangingisda, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura at bata na nagsisilbing base nitong mga organo ng demokratikong kapangyarihang pampulitika. Kailangang buuin ang mga

komite para sa pag-oorganisa sa masa, edukasyon, reporma sa lupa, produksyon, depensa, kalusugan, kultura at pagsasaayos ng mga alitan upang direktang matulungan ang mga organo ng kapangyarihang pampulitika.

Sa gawaing konsolidasyon, absolutong kailangan ang pagbubuo ng mga organisasyong masa at pagbubuo ng *working committees* upang mabigyang-pagkakataon ang masa na lutasin ang kanilang mga suliranin, angkinin ang kapangyarihan at nagkakatulungang iangat ang sarili. Sa gayon, ang BHB ay mayroong lumalawak na balon ng mga Pulang mandirigma, makapangyarihang lambat ng impormasyon, at mga rekurso para sa digmang bayan. Mula sa hanay ng pinakaabanteng mga aktibista, kailangang magrekrut ng mga kasapi ng Partido at maagap na itayo ang mga lokal na sangay ng Partido.

4 **NAPAKAHUSAY NA KUNDISYON PARA SA PAGSUSULONG NG DIGMANG BAYAN**

Napakahusay ng mga kundisyon para sa paglulunsad ng bagong-demokratikong rebolusyon sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan sa Pilipinas. Araw-araw, lumalala ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at ng lokal na naghaharing sistema.

Ang tinaguriang globalisasyon ng malayang pamilihan ay napatunayang lubusang bangkarote. Inianak nito ang pinakaganid na paraan ng pagsasamantala at pang-aapi sa mamamayan sa mga atrasadong bansa, gayundin sa mga imperyalistang bansa. Winasak nito sa pangunahin ang mga atrasadong bansa, pinahina ang mga papet na rehimen at ginawa silang vulnerable sa marahas na mga kontradiksyon sa pagitan ng mga reaksyunaryo, at gayundin sa rebolusyonaryong armadong paglaban ng mamamayan.

Ang bagong kaguluhang pandaigdig ay sumisidhi. Umiigting ang mga kontradiksyon sa pagitan ng mga imperyalistang kapangyarihan at ng mamamayan sa mga papet na estado, sa hanay ng mga imperyalistang kapangyarihan, at sa pagitan ng malaking burgesya at ng proletaryado. Sumasambulat ang mga imperyalistang digma ng pananalakay at ang karahasan sa hanay ng mga reaksyunaryo. Sa harap ng ganitong mga kundisyon, maaaring agawin

ng proletaryado ang inisyatiba upang maghanda at magsagawa ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka.

Bahagi lahat ng lumalalang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista ang pagkalusaw ng sosyal-imperyalismong Sobyet, ang pagbagsak ng mga rebisyunistang rehimen at ang paghahari ng pinakakriminal na tipo ng kapitalismo sa lahat ng bansa kung saan pinagtaksilan ang sosyalismo. Ang mga kundisyon para sa muling pag-usbong ng mga rebolusyonaryong kilusan para sa pambansang paglaya at sosyalismo ay nakasalansan nang ubodlinaw laban sa imperyalismo, rebisyunismo at reaksiyon.

Sa kanilang pagtataksil sa sosyalismo, nabigyan ng mga rebisyunistang naghaharing pangkatin ng pagkakataon ang imperyalismong US para manalo sa *cold war* at manaig bilang nagsosolong *superpower*. Kayat, nagawang patindihin ng US ang pang-aapi at pagsasamantala sa proletaryado at mamamayan. Gayunpaman, pinalalala at pinalalalim nito ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at nagbubunga ito ng mga digma ng pananalakay. Ngayoy handa na ang entablado para sa muling pagsigabo ng pandaigdigang proletaryong rebolusyon at malawak na kilusang anti-imperyalista sa lakas na wala pang kaparis sa nakaraan.

Nais ng bagong administrasyon ni George W. Bush sa US na ipokus ang agresibong patakaran nito sa Asia at Pacific upang lalong maipailalim sa kanilang kontrol ang China, Japan at ang iba pang bahagi ng Asia, isang napakalawak na lugar kung nasaan ang kalakhan ng sangkatauhan at kayamanang panlipunan. Naipataw ng US ang kanyang neokolonyal at neoliberal na mga patakarang pang-ekonomya at pampinansya sa mga kliyenteng estado at nais pa niyang iatras ng mga ito ang mga pampulitikang paggigiit sa pambansang kasarinlan at panteritoryong integridad.

Dahil sa pagkalusaw ng Unyong Sobyet at kahinaan ng Russia, lumakas ang loob ng US at mga kaalyado nito sa NATO na simulan ang isang serye ng mga agresibong digma sa kontinente ng Europe at Middle East kaakibat ng pagpapalawak ng NATO at ng mga rekursong at daraanan ng suplay ng langis. Ang mga kaguluhang nasimulan nilang udyukan sa Europe ay hahantong sa higit na paglala.

Maaasahang magsasagawa ang mga imperyalistang kapangyarihan mismo ng panibagong pagsaaayos at paghalukay sa kasalukuyang balanse ng kanilang mga alyansa. Kaalinsabay, muling maisusulong ng proletaryado at mamamayan ang kanilang rebolusyonaryong pakikibaka.

Masasamantala ng mga rebolusyonaryong pwersa sa Asia ang sobrang pagkabatak ng imperyalismong US at ang pangmatagalang kahinaan nitong ibinubunga ng kanyang panunupil, panghihimasok at pananalakay, ng mataas na gastusin sa *high-tech* na pananandata, multo ng digmaan sa Vietnam o obsesyon nito sa estratehiya ng pag-aatras ng kanyang mga tropang panalakay at ang inaamin nitong takot sa matagalang digmang bayan.

Sa ating rehiyon, sinusuportahan natin ang lahat ng pakikibaka para sa pambansang kasarinlan at pangteritoryong integridad laban sa imperyalismong US at Japan. Sinusuportahan natin lahat ng rebolusyonaryong kilusan para sa pambansang pagpapalaya, demokrasya at sosyalismo laban sa imperyalismo at lahat ng lokal na reaksiyon. Inaasahan nating sa wastong panahon ay muling sisigabo ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng mamamayan sa Southeast Asia.

Sinusuportahan natin ang pakikibaka ng China at mamamayang Tsino para sa pagbabalik ng Taiwan sa kanyang inang bayan, ng Democratic People's Republic of Korea at ng buong sambayanang Koreano para sa muling pag-iisa ng Korea, at ng mamamayang Hapon laban sa monopolyo kapitalismong US at Japan, sa kasunduang panseguridad ng US-Japan at sa mga base militar ng US.

Tuluy-tuloy na sumusulong ang pandaigdigang proletaryong rebolusyon at ang malawak na kilusang anti-imperyalista. Nagsisikap tayong makapag-ambag nang ubos-kaya sa rebolusyonaryong pag-abante ng proletaryo at mamamayan ng daigdig sa pagsusulong natin ng bagong-demokratikong rebolusyon at paglalayong ipatupad ang kasunod na sosyalistang rebolusyon.

Ang mga kundisyon para sa muling pag-usbong ng mga rebolusyonaryong kilusan para sa pambansang paglaya at sosyalismo ay nakasalansan nang ubodlinaw laban sa imperyalismo, rebisyunismo at reaksiyon.